

Po několika letech jsem opět otevřel dveře známého prostoru a stanul v kostele sv. Vojtěcha. Je červen a já si jen pomalu uvědomuji, že za pár týdnů právě zde mohu a mám prožívat svoji víru. Není to jen otázka nového zaměstnání, je to mnohem vážnější věc. Tolik bych si přál, abych mohl být nesen vírou druhých a sám svojí vírou pomáhal druhým. To je princip církevního společenství. Církev – Kyriaké – je přeci označení těch, kteří patří Pánu. Proto o ně Kristus pečuje svými charismaty.

Jací asi zde budou lidé? Známi mi říkali: „To jsou skvělí farníci!“ Jiní mudrci hned sarkasticky poznamenávali: „To je jiné než na venkově! Ti jsou vybíraví, ti jen tak někoho nepřijmou...“ A tak jsem se trochu bál.

Uplynuly tři měsíce, prázdniny pryč. A já si znovu palčivě uvědomuji, jak je pro mne důležité společenství víry, kde se mohu setkat s živým Kristem. Přiznávám, že na mne sakrálnímu prostředí odcizený prostor kostela silně dopadl. Znovu a znovu jsem si říkal: „Tady byl asi oltář, tady kropenky, tady okna presbytáře... Jakoby to byla větší dřina, když máme jen silou slova, gest či zpěvem nahradit něco, co by přirozeně táhlo k Bohu. Ale to je podružnost, když se lze opřít o živé společenství. Moc jsem byl vděčný prvním odvážlivcům, kteří si „nového“ pana faráře pozvali domů. Anonymita pomalu mizí, neznámé tváře se stávají konkrétními normálními lidmi se všemi starostmi i radostmi, jak to v životě bývá.

S překvapením jsem zjistil, že řada farníků si našla ke sv. Vojtěchu cestu a už tu věrně zůstali, i když se měnili kněží, situace, děti odrostly či naopak přibyly. Patří vám za to dík! A tak ve mně roste naděje, že ani nyní neodejdete o kus dál, jak to v Praze bývá zvykem. Moc rád bych vás pozval, abychom pokračovali, či chcete-li, vstoupili na cestu společného putování za Bohem. Snad vás budu moci kousek této vaší životní cesty provázet a třeba budu mít to štěstí, že i vy budete provázet na této cestě mě. Jsem přesvědčen, že víra neroste množstvím znalostí (jakkoli je vzdělání velice důležité), ale roste právě v kruhu prožívané víry lidí, kteří se skutečně modlí. A Pán k nim přichází. Velice se těším, že právě tohle budeme moci zakusit a prožít: Pán uprostřed nás!

P. Michal Němeček

Ze svatovojtěšské rady

V pondělí 3. října se poprvé pod vedením P. Michala sešla Svatovojtěšská rada. Dlouhé prázdniny a mladistvý elán našeho nového pastýře způsobily, že se sešlo nebývale mnoho námětů k projednání. Seznámím vás s jejich obsahem velice stručně. Detaily se můžete dozvědět ze zápisu, který je vám k dispozici, nebo v samostatných článkách v tomto čísle.

Po delší době u sv. Vojtěcha opět proběhne příprava na svátost biřmování. P. Michal přišel s myšlenkou, že celá příprava by mohla být

spojena s duchovní obnovou farnosti. Jednotlivých setkání by se aktivně zúčastnili i dobrovolníci z našich řad jako lektoři či animátoři skupinek. Některá setkání by pak byla určena pro širokou farní obec. Rada tento koncept s radostí přijala a bude ho podporovat.

Paní Ibllová se se skupinou děvčat pustila do kříšení tradice indiánek u sv. Vojtěcha. Pro neznalé: Indiánky jsou setkání děvčat, analogie rytířského řádu pánů ministrantů.

Rytíři po jedné z nedělních mší prezentovali veřejnosti svoji činnost a výsledky svého snažení. Toto bylo velmi pozitivně přijato. Ceníme si práce, kterou vedoucí řádu pro naše kluky dělají, a budeme rádi, když nás s výsledky svých polních tažení seznámí častěji. Stejně jakou u Indiánek jsou i u Rytířů vítání nováčci v jakémkoliv počtu. P. Michal přislíbil řádu svoji podporu.

Jednali jsme i o možnosti posunout začátek nedělní mše na dřívější hodinu. Jako každá věc, má i tahle svá pro a proti. Pro podle našeho soudu převažují.

Dlouhou dobu jsme věnovali diskusi o způsobech jak ještě lépe a více zapojit děti a jejich rodiče do aktivní účasti na mši svaté a podstatně tak zredukovat rušivé vlivy způsobené tím, že se děti a často i rodiče nudí, protože z boční lodě není vidět, je tam hlučno atd. Především je boční dětské lodi potřeba odejmout charakter velké herny a více ji při blížit kostelu. Toho lze dosáhnout několika způsoby a v průběhu nadcházejících nedělí se některé budou testovat. K tomu bude potřeba velkého porozumění, jak „obyvatel“ dětské lodí, tak samotného kostela, ale také aktivního zapojení rodičů.

Dalším krokem bude zapojení dětí podle věkových skupin do separátních aktivit během bohoslužby slova pod vedením rodičů-dobrovolníků. K tomu bude potřeba důkladnější pří-

prava, kterou P. Michal probere s rodiči v užším kroužku.

Hostem zasedání byl Jan Böhm, který přinesl svoji představu o zlepšení vnitřní a vnější komunikace ve farnosti prostřednictvím klasičtých prostředků jako jsou ohlášky, nástěnky nebo Vojtík, ale i nových elektronických médií. Cílem by mělo být efektivní využití možného a dostupného potenciálu pro komunikaci, která nevynechá žádnou cílovou skupinu. Velký důraz je při tom kladen na obousměrnost komunikace. Pro začátek se jeví jako schůdné rozesílání „ohlášek“ mailem a v dalších krocích se pak můžeme zabývat sofistikovanějšími způsoby sdílení, ať už na webu nebo na některé sociální síti. Možností je mnoho, ale vždy budou potřeba ochotné ruce, které pomohou. Určitě budeme rádi, když se nám přihlásí někdo se zkušeností v IT při tvorbě webových řešení.

Vít Grec

Rozhovor

Na začátku letních prázdnin se v našem společenství udála velká změna – místo P. Vladimíra Málka nastoupil do čela Pastoračního střediska a na místo duchovního správce u sv. Vojtěcha P. Michal Němeček. Ačkoliv pro některé z našich farníků není neznámým člověkem, požádali jsme ho o rozhovor, v němž by se všem čtenářům Vojtíka blíže představil.

Otče Michale, jaká byla vaše životní cesta, než jste přišel k nám do kostela sv. Vojtěcha?

Přicházím z Dobříše, ale jsem rodilý Pražák. Narodil jsem se v roce 1971 na Červeném Vrchu, dlouhá léta jsem chodil ke sv. Václavu na Hadovce. Vystudoval jsem střední školu

grafickou v Hellichově ulici na Malé Straně. Zájem o polygrafickou techniku, k níž mě dovedlo fotografování, mě po maturitě v roce 1989 nasměroval na strojní fakultu ČVUT. Zde jsem jako student prvního ročníku prožil revoluci. Po promoci na strojního inženýra v roce 1994 jsem se snažil vrátit se zpět do oboru polygrafie, takže jsem si našel místo v jedné menší tiskárně, kde jsem dostal na starost marketing. V době mého zaměstnání padlo konečné rozhodnutí stát se knězem. V roce 1995 jsem nastoupil do konviktu v Litoměřicích, což je takový „nultý“ ročník bohosloveckého studia, pak jsem studoval zde v semináři v Dejvicích a v roce 2001 jsem byl vysvěcen na jáhna. Mé první působiště bylo v Centru mládeže Nazaret v pražských Kunraticích, kde jsem pracoval s P. Jendou Balíkem. Po svém kněžském svěcení roku 2002 jsem nastoupil do Berouna (kdy jsem byl zároveň i kaplanem školy ve sv. Janu pod Skalou). Od roku 2007 – až do letošního června – jsem působil v Dobříši.

Jaká jsou Vaše očekávání, čeho chcete u nás dosáhnout?

Výkon duchovní správy u sv. Vojtěcha je menší část mého úvazku; podobně jako můj předchůdce jsem zároveň odpovědný za řízení Pastoračního střediska, sloužícího celé arcidiecézi, jehož zaměření a poslání je také teď třeba nově uchopit. Aby ředitel Pastoračního střediska obě tyto role zvládl, byl mu na pomoc ustanoven jáhen, který zajišťuje velkou část agendy duchovní správy.

Pokud jde o svatovojtěšské společenství, nepřicházím s nějakými stanovenými cíli, které bych chtěl vnutit jeho členům. Mým cílem je spíše naučit se vnímat, čím toto společenství žije, abych jeho členy dokázal správně oslovit. Dobře se mluví k lidem, o nichž víte, čím žijí.

To znamená, že mám velkou chuť k setkávání a potkávání.

Jsou i další důležité věci, stále zde zůstává otázka sv. Vojtěcha jako sakrálního prostoru. Nemám odpověď, ale vnímám to jako důležité téma, protože je podivné, když člověk trvale prožívá svoji víru nebo vyrůstá mimo sakrální prostor. To může být deformující. Nevím, jak zde fungují společenství a zda se také vzájemně setkávají, jak běží setkávání mladých lidí a dětí. Existují zde nějaké jiné programy než mše? A mnoho dalších otázek. Těším se na společné hledání odpovědí.

Považuji však „farní“, tj. územně vymezené společenství za důležitý článek církve, a budu rád, když pomohu k jeho dalšímu rozkvětu.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám hojnou úrodu na vinici našeho společenství.

Hynek Krátký

Všimli jste si, jak se krásně slyšíme?

(Ne)kvalita ozvučení kostela a zejména dětské boční lodě nás dlouho trápila. Pro naše malé sestry a bratry nebyl problém patera překřičet. Díky koncentrovanému úsilí několika nadšenců, jmenoval bych Jirku Zavadila a Petra Šoltysy, a za vydatného přispění duchovní správy se podařilo konečně problém technicky vyřešit. Firma, která „rozhlas“ instalovala, provedla revizi a úpravu toho, co dodala. Bylo totiž třeba zvýšit výkon reproduktorů ve stropě levé boční lodi. Petr Šoltys, jinak zvukař-profesionál, zapůjčil a odzkoušel různé technické varianty ozvučení, jak pevného, tak mobilního. Z toho vykristalizovalo finální řešení. Vedle již zmíněné úpravy bylo zakoupeno mobilní rozhlasové zařízení. Díky tomu nejen je dob-

ře slyšet v kostele, ale i o Květné neděli a Velikonoční vigílii byly obřady před kostelem výborně ozvučené. Náklady na veškeré zařízení a úpravy byly 33 301 Kč a „Zaplat' Pán Bůh“ oběma výše zmiňovaným pánům. Nám všem to dělá radost, protože slyšíme slovo Boží hlasitě a zřetelně. Za celé společenství věřících chci všem, kdo se na této akci podíleli, ze srdce poděkovat. Mnohá těžkost se tím vyřešila. Zůstává ještě, aby větší děti obsazovaly místa v hlavní lodi. Poslední prosba směřuje na rodiče, aby i oni kontrolovali své hlasové projevy v dětské lodi.

Vít Grec

V neděli ke sv. Vojtěchu na mši dříve

Již delší dobu měla na stole Svatovojtěšská rada návrhy z vašich řad, že by nedělní mše svatá mohla začínat dříve. Vážně jsme se jimi zabývali na posledních dvou zasedáních rady. Dali jsme si záležitost a prodebatovali jsme všechna možná i nemožná pro a proti, která nás napadla, a vzali jsme v potaz i některé nové okolnosti. Nakonec jsme se shodli, že posunutí začátku mše o půl hodiny na 9.30 je možné i vhodné. Chceme vás tímto informovat o hlavních důvodech, které nás vedly k přijetí tohoto rozhodnutí. Nejen rodiny s dětmi přivítají půl hodiny navíc na přípravu oběda. Rodiče malých dětí pak budou mít čas dát děti po obědě spát včas. Čas 9.30 velmi pěkně zapadne do kontextu časů ranních nedělních mší v okolních kostelích: v 8 u sv. Matěje, v 8.30 u sv. Gottharda, v 9 u sv. Václava, v 9.30 u sv. Vojtěcha a v 10 u sv. Matěje. Také jste si jistě povšimli, že od prázdnin má v našem kostele korejská katolická komunita ve 12 hodin mši, po které následují jejich další aktivity. Aby

naše i jejich aktivity mohly probíhat nerušeně a bez třecích ploch, je posunutí začátku naší mše vhodné i z tohoto důvodu. Věříme, že tato změna, kterou plánujeme od první neděle adventní, se setká s vaším pochopením.

za Svatovojtěšskou radu Vít Grec

Obnovení činnosti Indiánek u sv. Vojtěcha

Díky iniciativě Anny a Magdaleny Krátkých, Magdaleny Vopařilové a Anežky a Františky Iblových se chystá po krátké odmlce obnovení činnosti Indiánek pro dívky od šesti let ze společenství u sv. Vojtěcha. Začaly jsme nejdříve úklidem klubovny a podrobným výběrem cenných archivních materiálů z předchozí činnosti Indiánek. V průběhu října se chystáme vybavit klubovnu novým nábytkem, který budeme vlastními silami vyrábět, chystáme se klubovnu vymalovat a na pátek 4. listopadu 2011 plánujeme slavnostní otevření nové Klubovny Indiánek. Od 16.30 do 18 hodin se budeme těšit na všechny dívky, které mají čas i chuť se zapojit. Tímto Vás všechny srdečně zveme.

Radmila Iblová

JUMP – týden v Kostelním Vydří

Určitě každý z vás si z prázdnin přivezl mnoho nezapomenutelných zážitků. Já bych se s vámi ráda podělila o jeden svůj. O letošních prázdninách jsem se poprvé zúčastnila křesťanského tábora JUMP.

Nejdříve vám přiblížím, co vlastně JUMP je. JUMP je tedy tábor probíhající poslední týden v červenci (pro mládež ve věku 15–18 let) a první týden v srpnu pro dospělé (18–23 let) v Kostelním Vydří. V Kostelním Vydří je

klášter karmelitánů spolu s poutním kostelem Panny Marie Karmelské. Účastníci JUMPu pochází z různých částí České republiky. Někteří přijíždějí z Moravy, někdo ze severních Čech. Každý rok se na JUMP hlásí mnoho lidí, den, kdy se mohou lidi přihlásit, je pouze jeden. Vedení pak vylosuje okolo 130 lidí, z toho alespoň polovina musí být nových.

V první chvíli jsem byla mile překvapená, když jsem se dozvěděla, že jsem byla vybraná. Kamarádi, kteří už tam byli, mě povzbuzovali, abych se těšila, a slibovali, že rozhodně prožiji nezapomenutelný týden. Přátelé mi ale neřekli, s čím mám počítat a jak to tam vypadá a funguje, za což jsem byla na konci tábora ráda. Zнала jsem tam pár lidí, ale nikoho blízce. Druhý den organizátoři všechny účastníky rozdělovali do tzv. klanů, skupin se dvěma (někdy třemi) vedoucími a s cca deseti členy. Ve svém klanu jsem nikoho neznala, ale během toho jednoho týdnu se z nás stalo společenství podobné rodině. Společenství, které se vzájemně podporuje.

Denní program: Pokud se člověk okolo půl sedmé „vyhrabal“ ze spacáku, mohl jít na ranní mši. Povinný program ale začínal snídaní, po snídani byl čas na ranní hygienu a potom nás čekala přednáška na určité téma (vykročit do „prázdná“ a spoléhat se na Boha; lidé, kteří nás ovlivňují; lenost jako plíseň, která nás užirá). Přednášku jsme pak rozebírali v klanech. Ve dvanáct jsme měli oběd, poté odpolední klid s možností svátosti smíření. Odpoledne někdy byla další přednáška, nebo výlet s klanem, nebo se konaly tzv. kůlny, což byly dílny. Dílen bylo několik, aby si každý mohl najít tu, která ho nejvíce zaujala (výroba svíček, šátků, ikon, sportovní kůlna, kůlna jako přednáška...). Večer byla večere, někdy modlitba a vtipný večerníček připravený vedoucími.

Kdybych měla říct, co se mi na JUMPu nejvíce líbilo, nevím, co bych odpověděla. Celý tábor pro mě byl krásný zážitek a krok blíž na cestě k Pánu Bohu. Byla to chvíle, kdy jsem ucítila, že Bůh je se mnou a že se mě dotknul. Potkala jsem mnoho báječných lidí, kteří mi ukázali kudy jít a povzbudili mě. Hlavní je, že JUMP nepatří mezi soutěživé tábory, ale jde o přiblížení se Pánu, o nalezení své vlastní cesty. Jak jsem psala, měla jsem strach, že to bude moc náboženská. Bylo, ale příjemně a klidně náboženská. Organizátoři se chovají přátelsky a vstřícně ke všem účastníkům. Mezi kněžskými organizátory byli i P. Tomáš Holub, P. Michal Špillar a P. Vojtěch Kodet. Jsem moc ráda, že jsem na JUMP jela a doporučila bych ho všem, kteří by chtěli najít sebe samu, Pána Boha, ale i těm, kteří mají ve všem jasno.

Anna Krátká

Sbohem (?) maminky

Do maminek jsem začala chodit s našim prvním děťátkem. Od té doby jsme stihly zažít spoustu věcí – společné modlitby s nejmenšími, předaly jsme si mnoho rad, zkušeností, sdílely jsme radosti a problémy a podporovaly se navzájem (a také vypily soustu čajů a sporádaly napečené laskominy) a seznámily se. Vznikl zde i nápad se společnou modlitbou dětí a písní s kytarou při bohoslužbách. Všechno se nedá napsat do pár řádků, ale vždycky to byl příjemně strávený čas s kamarádkami, dětmi a hlavně s vědomím přítomnosti Boha. Teď už to první děťátko chodí do školky, má sestřičku a čeká dalšího sourozence. A to je i důvod konce maminek. Ze zdravotních důvodů nemůžu dál pravidelně do společenství chodit a tím pádem ho ani vést. A vzhledem k tomu, že se zatím nenašla žádná maminka,

kteřá by pomyslnou štafetu převzala, bude si nejspíše společenství muset dát pauzu.

Přítom to není nic složitého, protože veškerý program a dění se vždycky organizuje společně. Ráda předám veškeré know-how (stačí se jen klidně hned po přečtení článku nebo kdykoli později hlásit u mě).

Děkuji Pánu za čas strávený na maminkách a doufám, že společenství poběží dál.

Marcela Grecová

Od svatého Vojtěcha do závratí vesmírných dále

... jsme nahlédli večer dne 5. září na přednášce České křesťanské akademie, kdy fyzik, teolog a filozof, jezuita a světoběžník dr. Pavel Gábor, pracující ve Vatikánské observatoři, přednesl nadmíru zasvěcenou a strhující přednášku

na téma „Jsme ve vesmíru sami? Astrofyzika hledá odpověď na odvěkou otázku.“ Při výletu za hranice naší galaxie (kteřá je jednou z miliard) jsme nebyli zahlceni přemírou astronomických dat, ale naopak byli vtaženi do brilantních úvah o souvislostech – za nejvíce fascinující považují otevřenost a řekl bych až dychtivost, s kterou i katolická teologie čeká na objev jiného života ve vesmíru. Zaujal mě též výklad o zdánlivě nesmyslných dlouhodobých projektech, jimiž se pozemšťané snaží navázat komunikaci s jinými místy života ve vesmíru.

Tento týden se sešel výbor naší pobočky ČKA, aby připravil program přednášek na nadcházející měsíce. Myslím, že se máme na co těšit, ale nepředbíhejme – podrobnosti se dozvíme včas z nedělních ohlášek.

Hynek Krátký

Program Pastoračního střediska na říjen/listopad 2011

úterý	11. 10.	19.30	Příprava na život v manželství (1/8)*; CPR
středa	12. 10.	9.30	Akademie nejen pro seniory Mgr. Andrea Hýblová: Dcery sv. Pavla – Aby se Slovo Boží šířilo; PS
středa	12. 10.	19.30	Modlitba za diecézi; PS
čtvrtek	13. 10.	20.00	Singles; PS
sobota	15. 10.	9.00	Sobota pro maminky*; CPR
úterý	18. 10.	19.30	Příprava na život v manželství (2/8)*; CPR
pátek	21. 10.	20.00	Modlitba Taizé
úterý	25. 10.	19.30	Příprava na život v manželství (3/8)*; CPR
středa	26. 10.	9.00	Akademie nejen pro seniory – výlet*; PS
úterý	1. 11.	19.30	Příprava na život v manželství (4/8)*; CPR
úterý	8. 11.	19.30	Příprava na život v manželství (5/8)*; CPR
středa	9. 11.	9.30	Akademie nejen pro seniory; PS
středa	9. 11.	19.30	Modlitba za diecézi; PS
čtvrtek	10. 11.	20.00	Singles; PS
pátek	11. 11.	18.00	Rekolekce: Jak zacházet se světem vlastních emocí a jak se s emocemi modlit* P. Józef Augustyn SJ; PS+KN
úterý	15. 11.	19.30	Příprava na život v manželství (6/8)*; CPR
pátek	18. 11.	20.00	Modlitba Taizé
sobota	19. 11.	15.00	Divadelní představení Lakomec, Marie Fišerová a soubor Polná; DS
úterý	22. 11.	9.00	Konference: Sv. Anežka Česká a velké ženy její doby; KTF UK
úterý	22. 11.	19.30	Příprava na život v manželství (7/8)*; CPR
středa	23. 11.	9.00	Konference: Sv. Anežka Česká a velké ženy její doby; KTF UK
čtvrtek	24. 11.	9.00	Konference: Sv. Anežka Česká a velké ženy její doby; KTF UK
sobota	26. 11.	14.00	Vox 011; ADCM
úterý	29. 11.	19.30	Příprava na život v manželství (8/8)*; CPR
středa	30. 11.	17.30	Mše svatá k 20. výročí založení Pastoračního střediska; PS

* jen pro přihlášené; PS – Pastorační středisko; CPR – Centrum pro rodinu; KN – Karmelitánské nakladatelství; KTF UK – Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy; ADCM – Arcidiecézní centrum pro mládež

Program u svatého Vojtěcha – podzim 2011

16. listopadu	neděle		při mši svaté oslavíme 84. výročí posvěcení našeho kostela
2. prosince	pátek	16.00	mikulášská besídka
12. prosince	pondělí	16.00	svátost smíření pro děti do 10 let
13. prosince	úterý	17.30	svátost smíření pro mládež

V pátek je vždy do 15:30 náboženství:

- Nejmenší skupinu vedou Katka Janečková a Alena Zavadilová
- 2. a 3. třídu Milan Kvíz
- 4. a 5. třídu Anežka Voldřichová
- 6. třídu a větší Sestra Anežka

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.